

[Gottschalck-Hansen.]

var begået en fejl. Jeg ser hellere, at ministeren vil stille sig op og sige, at han beklager, at han har handlet, som tilfældet er.

Jeg kan kun hilse med tilfredshed, at socialdemokratiet og dermed altså også regeringen vil modtage den dagsorden, der er foreslået; forslaget vedtagelse kan jeg på mit partis vegne også anbefale; vi synes, det er ret og rimeligt, hvad der her siges. Jeg skal ikke bore i et sår, der kan smerte; men der ligger jo så meget i dagsordensforslaget, at det med ordene „i fremtiden“ klart tilkendegives, at man har begået noget, som ikke var helt holdbart eller sagligt korrekt.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for den foreslåede dagsorden, og så ville jeg gerne, om den højtærede minister i sin replik ville erkende ikke blot, at han beklagede en eventuel opfattelse, men også en udført handling.

Baunsgaard: Jeg kan kort på det radikale venstres vegne give tilslutning til de principper for pristalsberegningen, som den højtærede økonomiminister gav udtryk for, og også regeringen var tilhænger af, og jeg noterer med tilfredshed, at ministeren er enig både i departementets uafhængighed og, hvad der måske har mere aktual betydning, det tilsagn, ministeren gav om at få foretaget hyppigere prisundersøgelser.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at ministeren har givet udtryk for denne linje. Jeg er klar over, at dette ikke er et forhold, ministeren over direkte indflydelse på, og det gør vi her i folketinget slet ikke. Men erkendelse af, at den strid, der består imellem de to parter på det private arbejdsmarked om, hvilket pristal der skal ligge til grund for pristalsreguleringen på det private arbejdsmarked, kan jeg ikke undlade at give udtryk for et stilfærdigt ønske om, at man dog når til enighed om, hvad der skal være gældende, og får en afgørelse inden januar. Jeg tror, det ville klare meget op, om det kunne ske. Så skal jeg med disse ord anbefale at stemme for det af det ærede medlem hr. Henry Christensen stillede dagsordensforslag.

Aksel Larsen: Jeg tror, der er almindelig enighed i tinget om, at dette er blevet til

en storm i et glas vand, og at den sag, vi behandler, vel nok kunne have båret et almindeligt spørgsmål i spørgetiden onsdag, men at den ikke kunne bære en forespørgselsdebat. Derom vidner den behandling, det hele har fået; derom vidner jo også det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som er fremsat af det ærede medlem hr. Henry Christensen.

Lad mig imidlertid om den diskussion, der har været om selve problemet, få lov til at sige, at det forekommer mig, at den redegørelse, den højtærede økonomiminister har givet, er af en sådan art, at den ikke kan anfægtes, og at tinget ikke kan gøre andet end godkende den eller tage den til efterretning. Jeg er nu klar over, at departementet til januar vil bruge den nye forbrugsundersøgelse som grundlag for udregningen af pristallet, og det er sikkert også rigtigt, hvad ministeren siger, at så må naturligvis det pristal, der på den måde udregnes, være gældende f. eks. for statstjenestemænd.

Men i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at få lidt mere tydeligt udtrykt, hvor meget vil boligposten komme til at veje, på hvilken måde vil boligposten blive indregnet i dette pristal? Dette er sagen; det, der er årsagen til, at der overhovedet er blevet en sag, er jo dette, at huslejen ved folketingsbeslutning er blevet forhøjet i den ældre og den gamle boligmasse, siden man lavede den sidste forbrugsundersøgelse. Videre, at der er kommet betydelige stigninger i huslejen i det nye byggeri. Alt dette indicerer, at boligposten kommer til at veje adskilligt tungere, end den kom til at veje ved forbrugsundersøgelsen i 1963-64, formodentlig også tungere end i forbrugsundersøgelsen af 1955, men herom ved vi foreløbig intet. Den højtærede minister har sagt, at antagelig vil det nye huslejegrundlag eller det nye grundlag for boligudgiften blive indregnet i pristallet i januar, men jeg synes, vi må have lidt mere at vide om dette for at være klar over, hvad der vil ske.

Dernæst vil jeg tillade mig at sige, at de, der har så travlt med at bekymre sig om pristal og lønninger, omhyggeligt glemmer, at sådan som pristalsreguleringen af arbejdsmarkedets lønninger virker, giver den ikke dækning for stort set mere end 60 pct.